

نشریه‌ای برای پیوند هر چه بیشتر ایرانیان مقیم میشیگان و آگاهی از آنچه در خانه‌ی آنها می‌گذرد.

آموزگاران: پروانه نوروزی، نغمه احمدی، ناهید صنیعی-یحیایی،
مهدی یحیایی
با همیاری: پویان پورمؤحد، افروز انصاری پور

خانه ایران میشیگان ویرایش و یا چاپ بخشی از نگارش‌های چاپ شده را از آن خود می‌داند. نگارش‌های چاپ شده بازگوینده دیدگاه نویسندگان است و فصل‌نامه در باره آن‌ها پاسخگو نیست. برگشت‌ها و پانوشت‌های نگارش‌ها تنها در نسخه الکترونیکی آورده می‌شود.

گروه نگارش فصل‌نامه خانه ایران

محمود معلمیان، کیهان نجم‌آبادی و خشایار فرهی

سال نو مبارک

لحظه تحویل سال ۱۴۰۱ هجری شمسی

Michigan time: Sunday 3/20/2022

Time: 11:33:00 am

Persia House of Michigan

Address:

P.O Box 251002

West Bloomfield, MI 48325

Tel: (248)403-5605

WWW.persiahousemi.wildapricot.org

persiahouseofmichigan@yahoo.com

www.facebook.com/Iranianofmichigan

Persian School Location:

St. Stephen's Episcopal Church

5500 N. Adams Rd. Troy, MI

انجمن سرپرستی خانه ایران - بهار ۱۴۰۱

سالار: محمد حقگویی

سالاریار: مهدی یحیایی

گنجینه‌دار: فریده کیان

دبیران: فریبرز محمودی، طاهره قریشی

سرپرست دبستان: ناهید صنیعی-یحیایی

کارشناس ترجمه: محمود معلمیان

کارشناس موسیقی: مه‌ری واقعی

سرپرست هموندی: ناهید صنیعی-یحیایی

سامانه‌گر: رکسانا دشتی تهرانی

سرپرست پیوندها: فریبرز محمودی

کارپردازی: فرخنده فراهانی، سهیلا هشترودی، کاظم اصفهانیان،

حسین کیان، اکبر واقعی، ناهید صنیعی-یحیایی، مهدی یحیایی،

حمید قریشی

سرپرست گروه تلگرام و اینستاگرام: توحید زرین قلمی

سرپرست فیس‌بوک: کتابون بهرامی

سخن نخستین

تا بهار چندان زمانی نمانده سرما و برف و یخ گذشتنی است. دو سالی هست که با مشکلات دست و پنجه نرم می‌کنیم. شاید این آخرین گامها به سوی زندگی بدون کرونا است! درود گرم ما به همه شما فرزندان ایران زمین! امید که بر لب‌هایتان لبخند نشیند، از زندگی لذت ببرید و استوار باشید.

نوروز پیروز

انجمن سرپرستی خانه ایران

آنچه گذشت

پیک‌نیک تابستانی خانه ایران

پیک‌نیک تابستانی خانه ایران در روز یکشنبه ۲۹ آگست در لیک‌شور پارک نوای برگزار شد. درود و سپاس از همه دوستانی که در این برنامه شرکت کردند، بسیار خرسندیم که پس از مدتی طولانی در پی کوید موفق شدیم تا این گردهمایی را برگزار کنیم. فرصتی پیش آمد تا با دوستان جدیدی که به میثیگان آمده‌اند آشنا شویم و همچنین سپاسگزاریم از دوستانی که کسب‌وکار خود را معرفی کردند و مایه پیوندهای بیشتر بین ایرانیان را فراهم کردند. بیش از هر چیز شادمانیم که به همه خوش گذشت و جای دوستانی هم که نتوانستند تشریف بیاورند به راستی خالی بود. به امید دیدار در برنامه‌های آتی.

انجمن سرپرستی خانه ایران

گزارشی از برنامه شب ایران

خانه ایران همیشه کوشش کرده است که با برگزاری برنامه‌های گوناگون فرهنگی، مانند برنامه "شب ایران" دوستان و یاران خانه ایران را هر چه بیشتر به هم نزدیک سازد و بدین وسیله امیدوار است که بتواند فرهنگ، زبان و تاریخ ایران را نه تنها برای ما نگهداری کند بلکه آنرا به نسل‌های آینده انتقال بدهد.

در روز ۲۶ سپتامبر بعد از مدتها دوری ناشی از کووید، زمانی پیش آمد تا گردهمایی "شب ایران" را در هنگام روز و در پارک زیبای گالاپ آن‌آربر برگزار کنیم. این گردهمایی با استقبال بسیار خوبی از سوی دوستان پیشین و تازه روبرو شد. خانم دکتر ناهید صنیعی-یحیایی با خوش‌آمدگویی و سخنانی کوتاهی در مورد خانه ایران و آرمان‌های آن، برنامه را آغاز کردند و در پی آن گفت و شنودی در باره "خوشبختی چیست" با سخنوری آقای حسین کیان و همدستی همگان برگزار شد. همچنین پس از آن خانم دکتر دیهیم سخنانی پیرامون "آیا تاثیر لیزر در جوان شدن پوست واقعی است؟" بیان کردند. سپس دوستان سرگرم پذیرایی از خود با خوراکی‌های خوشمزه ایرانی شدند و در پی آن هم موزیک و رقص و پایکوبی مایه شادی همگان شد. هوا رو به تاریکی می‌رفت که دوستان به امید دیدار در برنامه‌های آینده پارک را ترک کردند.

توحید زرین قلمی، خانم سهیلا هشترودی، آقای کاظم اصفهانیان و دکتر ناهید صنیعی-یحیایی بسیار سپاسگزاریم و از همکاری آقای آرش شریفی و خانم لیلا هدایتی قدردانی می‌کنیم.

در پایان از تمامی مهمانان گرمی که با گردهمایی در جشن از ما پشتیبانی کردند و پس از جشن نیز بازخوردهای بسیار سودمند و پرمهری به ما دادند، پاکدلانه سپاسگزاری می‌کنیم.

انجمن سرپرستی خانه ایران

جشن شب یلدا

جشن یلدای امسال خانه ایران شنبه ۱۸ دسامبر در فضایی گرم و دوستانه با حضور شایان توجه مهمانان گرانقدر دربرگیرنده دانشجویان ارجمند برگزار گردید. پس از نزدیک به دو سال همه‌گیری کووید که مایه درنگ در برگزاری چنین گردهمایی‌هایی شده بود، بسیار نیازمند این رویداد روحیه‌بخش بودیم. از نکته‌های دلنشین جشن اینکه خوشبختانه همه مهمانان واکسینه شده بودند و تب نداشتند و نکات ایمنی برپایه رهنمودهای سی‌دی‌سی پیش رفت. با خوراکی‌ها و دسر خوشمزه ایرانی از رستوران رضا در شیکاگو، به همراه آجیل و چای و نوشیدنی از مهمانان گرمی پذیرایی شد که یادآور خاطرات خوش جشن یلدا در دورهمی‌های خودمانی دوستان و بستگان در ایران بود.

برنامه‌های فرهنگی دربرگیرنده، خوش‌آمدگویی توسط دکتر ناهید صنیعی-یحیایی، فال حافظ با لباس محلی توسط دکتر مصطفی‌پور، هنرنمایی آواز دکتر مهدی یحیایی همراه با همخوانی مهمانان، سخنانی در باره شب یلدا از دکتر محمود معلمیان، رقص فولکلوریک زیبا با لباس سنتی ایرانی توسط خانم فریبا یزدانی در کنار سفره یلدای بسیار زیبا هنر خانم دکتر ناهید صنیعی-یحیایی و تم لباس قرمز رنگ بیشتر مهمانان، یادآور سنن نیک نیاکان ایرانی به مناسبت چله زمستان بود. دی‌جی «نما» هم با ترانه‌های شاد و یلدایی نقش شایانی در پرشورتر شدن جشن داشت و مجری خوب جشن نیز دکتر پویان پورموحد از همیاران خانه ایران بودند، که از همه این نازنینان و همچنین کمیته برگزاری جشن دکتر مهدی یحیایی، دکتر فریبرز محمودی، خانم فریده کیان، دکتر

سفره یلدا

فال حافظ

موسیقی ایرانی جاودانه بماند. بنابراین وی به نیرویی بیش از یک فرد نیاز داشت به افرادی که این بار بزرگ را بر دوش نهند و عاشقانه و عارفانه در این راه با او همگام شوند. درمیان این رهروان، یکی از شاگردان و همکاران بعدی او جایگاه شایسته‌ای دارد روح الله خالقی که شیفتگی‌اش در برابر وزیری، رابطه آن دو را تا مرحله مرید و مرادی پیش برده بود، کوشش داشت تا در فراگیر ساختن آموزش‌های وزیری با صداقت کامل عمل کند.

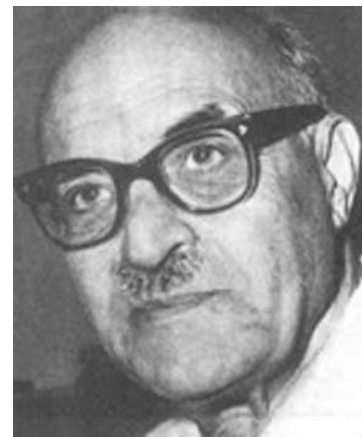
روح الله خالقی در سال ۱۲۸۵ خورشیدی در کرمان و دردامان پدر و مادری که هردو آشنا و علاقمند به موسیقی بودند زاده و تربیت شد او پس از انتقال پدر همراه خانواده به تهران آمد و در مدرسه آمریکایی‌ها مشغول به تحصیل شد خالقی در کنار موسیقی تحصیلات عالی خود را هم در دانشسرای عالی و در رشته ادبیات پایان رسانید از خالقی بیش از صد آهنگ بجا مانده است که معروفترین آن سرود "ای ایران" است خالقی هم چنین تنظیم‌های بسیاری از آهنگ‌های محلی را در کارنامه هنری خود دارد وی به تأسیس انجمن ملی همت گماشت که بعدها ریاست آن را عهده‌دار شد خالقی هم چنین رهبری ارکستر گلها را هم که بانی آن "داوود پیرنیا" بود عهده‌دار شد از کتاب‌های معروف وی می‌توان "سرگذشت موسیقی ایرانی" در سه جلد و "نظری به موسیقی" را نام برد خالقی هارمونی (هم آهنگی سازها) را در موسیقی ایرانی وارد کرد آشنایی وی با موسیقیدانان معروف آن دوره چون درویش خان و عارف قزوینی، شاعر و موسیقیدان، درهای تازه‌ای را به روی او گشود.

خالقی معتقد بود که پیوند شعر و موسیقی در جامعه‌ای که به شعر عشق می‌ورزد ناگسستنی است و نمی‌گذارد موسیقی خالص پرورش پیدا کند. بهمین جهت در صدد پرورش موسیقی خالص بود. او در رادیو برنامه‌ای داشت تحت عنوان "موسیقی بی‌کلام" که از پیوند و وابستگی شعر رها بود روح الله خالقی در قلمرو آهنگسازی شیوه مکتب وزیری را دنبال می‌کرد. او از یک سو برای ریتم و وزن اهمیت ویژه‌ای قایل بود و از سوی دیگر معتقد بود که موسیقی ایرانی باید به راه چند صدایی شدن برود تا

پیوند شعر و موسیقی

در یک صد سال اخیر، هزاران آهنگ و ترانه در ایران بوجود آمده است که اکثر آنها عمری کوتاه داشته و از خاطره‌ها محو شده‌اند. اما در این میان حدود ۳۰۰-۴۰۰ نغمه ی زیبا و دلنشین باقی مانده که به سبب زیبایی آنها، پیام اشعار و هنرمندی خوانندگان ماندگار شده‌اند به جرات می‌توان گفت که از میان این ترانه‌های دلنشین آنهایی که بوسیله آهنگسازان معروف و نامی چون روح الله خالقی ساخته شده‌اند دارای زیباترین نغمه‌ها و ملودی‌ها در آهنگسازی بوده‌اند اما وقتی از خالقی صحبت می‌شود نمی‌توان از استاد او کلنل "علینقی وزیری" که زحمات زیادی برای موسیقی این سرزمین کشید و از هیچ کوششی دریغ نکرد تا آثار پیشینیان را به نت در آورد یادی نکرد در حقیقت وزیری را می‌توان بنیان‌گزار مکتبی نو در موسیقی ایران زمین دانست و بالاخره به جا خواهد بود تا شما را با بانوی هنرمند و فرهیخته‌ای آشنا سازم که در زمینه موسیقی کلاسیک کارهای پرثمر و زیبایی انجام داده است و او کسی نیست جز بانو "گلنوش خالقی". که ما متأسفانه سال گذشته او را از دست دادیم. دختری جدی و سخت کوش همچون پدر.

خالقی در کتاب خود به نام "سرگذشت موسیقی ایران" جلد دوم را اختصاص به شرح حال، زندگی و خاطرات خود با وزیری داده است، مردی که تمام سختی‌ها و مرارت‌ها را به جان خرید تا موسیقی کشورش را از یکنواختی و ملالت بکاهد و به آن جامه‌ای نو و زیبا که درخور و برازنده‌اش بود بپوشاند آیا جز **عشق** نام دیگری را می‌توان بر این تلاش‌ها و کوشش‌ها نهاد؟ باشد که نامش در تاریخ موسیقی کشور همیشه زنده و استوار باقی بماند.

علینقی وزیری در مدرسه موسیقی خود که در سال ۱۳۰۲ خورشیدی بنیان نهاد، می‌کوشید تا به استقبال اندیشه‌های جدید و نوگرایانه برود او بر آن تفکر بود تا مکتبی را به وجود بیاورد که در سپهر زیبایی

سفر بعدی گلنوش به ایران در سال ۱۳۶۹ بود او قصد داشت که به مناسبت بیست و پنجمین سالگرد درگذشت پدرش، روح الله خالقی، موسیقیدان نامی که در بالا شرح حالش را نوشتیم، کنسرت‌هایی را در تهران و شهرستانها برگزار نماید که متأسفانه به او اجازه اینکار داده نشد اما او بیکار ننشست و به ضبط دو آلبوم از کارهای پدرش پرداخت "می ناب" با صدای کاوه دیلمی و سپس به آمریکا بازگشت "می ناب" از جمله تصنیف‌های زیبای روح الله خالقی است که در گذشته با صدای جادویی بنان و با ارکستر گلها و به رهبری خود خالقی در دهه ۴۰ ضبط و پخش شده بود این آهنگ از ویژگی‌های خاصی برخوردار است که انباشته از دستگاه‌های مختلف چون مهور و همایون (اصفهان) است در اینجا باید گفت که دو استاد نامی آواز کشورمان، بنان و کاوه دیلمی هر دو به نحو شایسته‌ای از عهده این اجرا بر آمدند.

بخش مهمی از فعالیت‌های گلنوش، بازتابی و نشر آثار پدرش است پدری که برای موسیقی ایرانی اهمیتی خاص قایل بود. خالقی چه در سفر و چه در وطن، تجربه‌های خود را می‌نوشت و چون همه‌ی این تجربه‌ها و سفرها به این سو و آنسو جهان منتشر نشده بودند، به همین جهت گلنوش، برخی از این دست نوشته‌های باقی مانده را در کتابی با عنوان "ای ایران" منتشر کرد که بسیار جالب و خواندنی است. از دیگر کارهای گلنوش معرفی قطعه‌ای بنام "سرود آزادی" است که آن را می‌توان در یوتیوب دنبال کرد و همچنین "آلبوم می ناب" را.

اما آهنگ انتخابی من برای شما عزیزان "حالا چرا" با صدای بنان و کاوه دیلمی است این آهنگ در دو اجرا است. یکی دستگاه نوا، گوشه بوسلیک و دیگری در بیات اصفهان است که هر دو استادانه و ماهرانه اجرا شده‌اند. بی‌شک همه شما با صدای جادویی و مخملی بنان آشنایی دارید و احتیاج به معرفی بیشتر نیست، ولی آشنا شدن با کارهای دیلمی هم خالی از لطف نخواهد بود نرمش و زیبایی کلامش دست کمی از بنان ندارد. دیلمی خواننده موسیقی سنتی و زاده رشت در سال ۱۳۱۹ بود که در ۱۰ بهمن ماه ۱۳۹۷ در گذشت. او سه تار را نزد احمد عبادی و تار را نزد هوشنگ ظریف که هر دو از نوازندگان معروف و برجسته زمان خود بودند فراگرفت دیلمی آواز ایرانی را هم نزد غلامحسین بنان آموخت. شعر گویا و زیبایی "حالا چرا" از شاعر خوش نام و خوش قریحه استاد شهریار است. نام اصلی شهریار سید محمد بهجت تبریزی بود که در ۱۱ دیماه ۱۲۸۵ در خانواده‌ای ادب‌پرور و در تبریز زاده شد وی در جوانی عاشق دختری بنام ثریا شد و قصد ازدواج با او را داشت که با مخالفت پدر دختر روبرو شد. شهریار پس از آن تحصیلات پزشکی خود را نیمه کاره رها کرد. شهریار در سال ۱۳۱۴ بخاطر بیماری به تهران آمد و دو باره عشق سابق خود را دید. او در وصف این دیدار شعر گویا و عاشقانه "آمدی حالا چرا"

از سادگی و یکنواختی رها شده و رنگی زیبا به ویژگی‌های موسیقی ملی ما بدهد.

آفریده‌های خالقی بیشتر بر روی شعرهای شاعران کلاسیک بود همراه با مقدمه‌ای طولانی که برای موسیقی خالص ساخته شده بود از این نمونه‌ها "بوی جوی مولیان" روی شعری از رودکی، "می ناب"، روی شعری از حافظ و "حالا چرا". روی شعری از شهریار است که هنوز پس از سالها از آفرینش آنها بهترین نمونه‌های آهنگسازی و پیوند درست شعر و موسیقی است پایان زندگی خالقی در بیست و یکم آبانماه ۱۳۴۴ در شهر سالزبورگ اتریش بود.

گلنوش خالقی آهنگساز و رهبر گروه کر رادیو تلویزیون ملی ایران بود. وی متولد ۱۳۱۹ در تهران بود که در ۱۴ فوریه ۲۰۲۱ در آمریکا در گذشت گلنوش فراگیری ساز پیانو را در سال ۱۳۳۰ و در هنرستان موسیقی ملی آغاز کرد از استادان وی می‌توان: جواد معروفی، حسین صبا و مصطفی کمال پورتراب را نام برد گلنوش با هوش سرشار خود توانست رتبه نخست هنرستان موسیقی ملی را کسب کند استاد او در این زمینه "امانویل ملیک اصلانیا" بود وی پس از دریافت دیپلم از هنرستان بعنوان دستیار مدرسان به آموزش سرگرم شد و در سال ۱۳۴۱ برای تحصیل رهبری ارکستر به آمریکا رفت.

مرگ پدر ضربه سختی برای گلنوش بود - پدری که برای دخترش، نه تنها بعنوان یک موسیقیدان برجسته و شاخص، بلکه بعنوان یک انسان شرافتمند و درست‌کار که اعتقاداتش، الگویی برای زندگی و زیست او بود بهر حال گلنوش. فوق لیسانس خود را در رهبری کر از دانشگاه ویسکانسن دریافت کرد و پس از آن در سال ۱۳۵۳ به دعوت رادیو تلویزیون آنزمان که ریاستش با رضا قطبی بود به ایران دعوت شد گلنوش گروه "هم آوازان را" برای اجرای آثار کلاسیک به ویژه گروه کر و ارکستر بنا نهاد اما در سال ۱۳۵۸ پس از سرخوردگی از حکومت انقلابی که نتیجه‌اش محدود کردن فعالیت زنان به خصوص در زمینه هنری و موسیقی بود دو باره به آمریکا بازگشت و فعالیت‌های هنری خود را در "کانون دوستداران فرهنگ ایران" آغاز کرد

تحقیق و برگرفته شده از کتاب‌های سرگذشت موسیقی ایران و ای ایران
مهری دشتی واقعی

حاجی فیروز

همه ساله در نیمه‌های اسفند ماه و نزدیک به نوروز حاجی فیروز با لباس و کلاه قرمز و صورت سیاه کرده، دایره زنگی بدست در خیابانهای پر رفت و آمد چرخ می‌زد و می‌خواند "ارباب خودم سامبولی بلیکم، ارباب خودم سرت و بالا کن، ارباب خودم بز بز قندی، ارباب خودم چرا نمی‌خندی؟ این رسم تا آنجا که ما می‌دانیم سالها، دست‌کم تا دوران قاجاریه ادامه داشته کسی هم مزاحم این هنرمند مردمی نمی‌شده و او هم صنار، سه شاهی درآمد برای کمک خرجی خانواده بدست می‌آورد. اما پس از آنکه ما با عباراتی نظیر "حقوق بشر، نژاد پرستی، برده‌داری و و" گوشمان آشنا شد، زندگی بر حاجی فیروز سخت‌تر شد. شهردار فلان منطقه شهری دستور می‌داد حاجی فیروزها را از خیابان جمع کنند تا نسل جوان ایرانی امثال حاجی را که ترویج کننده فرهنگ نژادپرستی است دیگر نبینند! از اینجا بود که حتی نخبگان ما هم به تحقیق در مورد حاجی پرداختند. عده‌ای را باور بر این آمد که چون پولدارهای ما برای تفریح و زیارت به کشورهای عربی می‌رفتند و در آنجا بازار برده فروشی هنوز رواج داشت هر کدام یکی دو تا از برده‌های سیاه را می‌خریدند و با خود می‌آوردند. برخی سنگدلی را بدانجا می‌رساندند که برده بیچاره را اخته هم می‌کردند و چون از سفر مثلا مکه، نجف، و کربلا و غیره می‌آمدند خواه ناخواه پیشوند حاجی هم با نام برده می‌آمده و این نماینده نژادپرستی است!

مهرداد بهار اسطوره‌شناس با کمک نشانه‌شناسی، شخصیت حاجی فیروز را به **سیاوش** ربط می‌دهد. او می‌گوید: "جشن باز زایی سیاوش در رویکردی تبار شناسانه به دسته‌های حاجی فیروز در ابتدای سال می‌رسد و سیاهی نشانگر برخاستن از مرگ تاویل می‌شود... او همان خدایی است که هر ساله به هنگام نوروز از جهان مردگان باز می‌گردد، و عیاشی‌ها و دسته‌های نوروزی به سبب بازگشت وی و ازدواج مجدد او با الهه باروری است، پس محتمل است که نام سیاوش در اوستا به معنای مرد سیاه باشد... حاجی فیروز نیز بازمانده آیین بازگشت سیاوش است. چهره سیاه او نماد بازگشت او از جهان مردگان و لباس سرخ او نماد خون سیاوش و حیات مجدد ایزد شهید شونده، و شادی او شادی زایش دوباره آنهاست، که رویش و برکت را با خود می‌آورند."

را سرود که شاهکار ادبی در شعر و ادبیات فارسی است "هر تکه به تکه، هر لغت به لغت این شعر در موسیقی تفسیر و جا سازی شده که زیبایی‌اش به همین است سادگی و درک فوق العاده کامل اشعار و سعی در این که اصالت و ملودی زیبای آن حفظ بشود (گفتگو با گلنوش خالقی) و به نقل از (چهره‌های موسیقی ایران ص ۳۱۹). شهریار در ۲۷ شهریور ۱۳۶۷ در گذشت. روانش شاد.

آمدی جانم به قربانت ولی حالا چرا؟

بی وفا حالا که من افتاده ام از پا چرا؟

نوشدارویی و بعد از مرگ سهراب آمدی

سنگدل این زودتری خواستی حالا چرا؟

عمر ما را هملت امروز و فردای تو نیست

من که یک امروز همان توام فردا چرا؟

نازینا ما به ناز تو جوانی داده ایم

دیگر اکنون با جوانان ناز کن با ما چرا؟

و ده که با این عمرهای کوتاه بی اعتبار

اینهمه فاضل شدن از چون منی شیدا چرا؟

آسمان چون جمع مشتاقان پریشان می‌کند

در سنگتم من نمی‌باشد ز هم دنیا چرا؟

شهریار بی حسیب خود نمی‌کردی سز

راه عشق است این یکی بی مونس و تنها چرا؟

بی مونس و تنها چرا؟ تنها چرا؟ تنها چرا؟

البته در اجرای ماهرانه استاد بنان به جای کلمه "عشق"، "مرگ" آمده است. اما خود شهریار هم شعر خود را با این مصرع به پایان می‌رساند "این سفر راه قیامت می‌روی، تنها چرا."

خود را گرفته‌اند. و در همان دانشگاه‌ها درس می‌دهند. کتابهای یادشده در باره شعر و یا نثر فارسی هستند با جمله‌بندی و واژه‌های دلنشین.

افشین یداللهی روانپزشک، شاعر و ترانه‌سرا

در واری‌های شعر در دهه‌های اخیر یک دگرگشتن دیگری هم به چشم می‌خورد. آن بازگشت به سنت‌گرایی و قافیه است. بیشتر شاعران پس از انقلاب پنجاه و هفت به سبک غزل یا قصیده یا چهارپاره سروده‌اند. ریشه‌یابی و سبب این بازگشت در حوصله این نوشته کوتاه نیست. یکی از شاعران به نام اخیر، شادروان افشین یداللهی است. نخستین ترانه‌های او سال ۱۳۷۶ در سازمان صدا و سیما اجرا شد. در اصفهان به دنیا آمد و در سال ۱۳۹۵ در تصادف اتومبیل درگشت. یکی از غزل‌های زیبای افشین یداللهی:

وقتی کربان عدم بادست خلقت می‌دید
وقتی بد چشم تو را پیش از ازل می‌آفرید
وقتی زمین ناز تو را در آسمان هامی‌کشید
وقتی عیش طعم تو را با اشک بایم می‌چشید
من عاشق چشمت شدم نه عقل بود و نه دلی
چیزی نمی‌دانم از این دیوانگی و عاقلی
یک آن شد این عاشق شدن دنیا همان یک خط بود

مهرداد بهار ریشه باستانی شخصیت سیاه را بی‌ارتباط با نژاد می‌داند و توجیه کافی به "باستان‌گرایان" داده است تا به هر نحوی که هست حاجی فیروز را برای شادی نوروز حفظ کنند.

حاجی فیروز از پیش قراولان و پیام آوران نوروز است که در آخرین روزهای سال با آرایش عجیب به کوچه و خیابان می‌زند و با ترانه خواندن، رقصیدن، تنبک زدن و بازی در آوردن موجب شادی مردمان می‌شود.

محمود معلمیان

شعر امروز

با نگاهی گذرا، شاید کمی هم ژرف بر دگرذیسی شعر در دهه‌های ۱۳۲۰ و ۳۰ و ۴۰ و ۵۰ شمسی، متوان دید که شعر در ایران، نوین شده. درین دوران شاعران با چنان جسارتی، استوار در برابر یورش سنت‌گراها ایستادگی کردند که روشنفکران و سپس بیشتر مردم را به سوی خود کشیدند. در شعر معنی از بند قافیه آزاد شد. دیگر معنی فدای قافیه نشد و واژه‌های هم معنی به مرور مالش یافته ارزش معنائی خود را باز یافتند. افسوس که این روند پس از انقلاب سال ۱۳۵۷ با آن شدت ادامه نیافت. گروهی از فارسی‌دوستان به خارج از ایران کوچ کردند. اکنون در کتاب فروشی‌های ایران بسیار کتابهایی با نثر نو و زیبایی یافت می‌شود که نویسندگان آنها در دانشگاه‌های آکسفورد و کیمبریج و جز آن دکترای

به نام‌های بهار و نیما دارد. ازدواج دوم او با هلن نوشی برای سی سال تا پایان عمر ادامه داشت. او در زمینه‌های مختلف ادبی فعالیت نموده و آثاری از خود به جای گذاشته است: ترجمه، شعر، داستان، پژوهش و نقد ادبی.

روحانی آثارش را با نام خود و یا با نام‌های مستعار منتشر می‌کرد. او از دهه چهل، از راه دور با نشریه "توفیق" با نام‌های مستعار "شیخ شلتوک"، "صنعان"، "ملای بومی" همکاری می‌کرد و بعدها با نشریه "آهنگر در تبعید" منوچهر محجوبی همکاری نزدیک‌تری داشت. او برای برخی از نوشته‌های جدی و اشعار خود نیز نام مستعار "مازیار" را به کار می‌گرفت. با نشریات بسیاری در خارج از کشور همکاری داشت، از جمله: نشریه "ایران‌شهر" هوشنگ شکیبایی، "علم و جامعه" ناصر طهماسبی، "ملت بیدار" علی اصغر مهاجر، "پر" محمود گودرزی، "بررسی کتاب" مجید روشنگر، ووو

روحانی عضو "کانون نویسندگان ایران در تبعید" و از بنیان گروه ادبی "دفترهای شنبه" در لس آنجلس و از اعضای "شورای عالی سازمان‌های جبهه ملی ایران - در خارج از کشور" بود. از او کتاب "مصدق و ایران معاصر" در سال ۱۹۹۶ چاپ و منتشر شده است.

روحانی هنرمندی صمیمی و مهربان و انسان دوست بود. در کارهایش صداقت و مهر به مردم و سرزمین مادری موج می‌زند. از او چندین دفتر شعر و نثر و قصه و پژوهش به جای مانده است. از کتاب‌های او: "سروده‌های سال‌های سیاه"، "سوگوارانه"، "کتاب اکبر"، "یک حرف و دو حرف"، "چادرهای سیاه"، "یادمان آلمان"، "چند جستار و چند گفتار"، "خاطره‌های دور" ... را می‌توان نام برد. یاد و خاطره‌اش گرامی باد.

وقتی کربان حدم بادست خلقت می‌دید
وقتی ابد چشم تو را پیش از انزل می‌آفرید
وقتی زمین ناز تو را در آسمان هامی کشید
وقتی عیش طعم تو را با اشک بایم می‌چشید
من عاشق چشمت شدم نه عقل بود و نه دلی
چیزی نمی‌دانم از این دیوانگی و حاقلی
یک آن شد این عاشق شدن دنیا جان یک خط بود
آن دم که چشانت مرا از عنق چشتمم ربود
وقتی که من عاشق شدم شیطان به نامم سجده کرد
آدم زینتی تر شد و عالم به آدم سجده کرد
من بودم و چشمان تو نه آتشی و نه کبلی
چیزی نمی‌دانم از این دیوانگی و حاقلی
من عاشق چشمت شدم شاید کمی هم بیشتر
چیزی در آن سوی یقین شاید کمی هم کیش‌تر
آغاز و ختم با جراتش تماشای تو بود
دیگر فقط تصویر من در مرکب‌های تو بود

خشایار فرهی

نخبگان معاصر

فضل‌الله روحانی ادیبی انسان دوست

پانزدهم فوریه ۲۰۲۲ دوست نویسنده و پژوهشگر و شاعر مان فضل‌الله روحانی در لس آنجلس برای همیشه ما را ترک کرد. او متولد کازرون به سال ۱۳۱۹ خورشیدی بود. دو بار ازدواج کرد و از همسر اولش دو دختر

از اوست:

بکوش می رسد از هرگز این فریاد
 که دور شمنی خونخوار برقرار مباد
 حدیث، هستی این شیخ نابکار نبود
 بجز فریب حلاوت، بجز رواج فساد
 بسی زحق و عدالت نیدوان ولی
 زره رسید به کتار خلق دست کشاد
 به نام دین و خداوند و رستگاری خلق
 بنای نشر خرافات و ننی علم نهاد
 فریاد ترا زوی ندید دیده‌ی دهر
 سگتری چو در، مادر زمانه ترا دادا...

بیژن اسدی پور

ایران باستان

شگون سیزده، سیزده بدر و افسانه‌های ایرانی

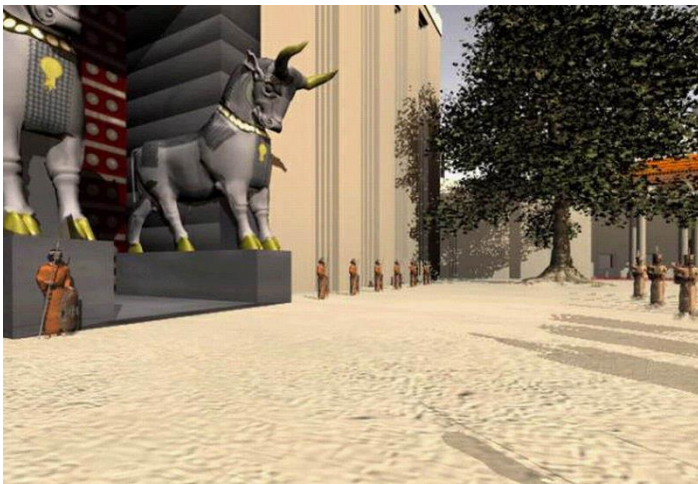
آیا شماره ۱۳ و روز سیزدهم شگون و یا بد شگون (نحس، بد اختر، شور، ناخجسته) است؟ بی‌گمان در فرهنگ ایرانی، هیچ یک از روزهای سال بدشگون شمرده نشده، ونکه (بلکه) هر یک از روزهای هفته و ماه، نام‌هایی زیبا و در پیوند با یکی از نمادهای پرهام (طبیعت)، امشاسپندان و ایزدان (فرشته‌های افسانه‌ای میتزایی و زردشتی) داشته و دارند. چنانچه، روز نخست هر ماه خورشیدی، اورمزد روز و روز سیزدهم هر ماه، تیر روز نامیده می‌شود. روز سیزدهم در گاه شماری ایرانی را "تیر" و یا "ایزد باران" نام دارد که وابسته به فرشته ایزد نیز "تیشیت تیشتر" و یا فرشته باران زا می‌باشد. ایرانیان، این روز خجسته را برای نخستین جشن تیرگان سال (سیزده فروردین)، برگزیده‌اند.

نویسندگان کهن و شگون سیزده بدر

تیر روز در نزد ایرانیان باستان نمادی از بخشش خداوندی است. همچنین در هیچ یک از نوشته‌های کهن و یا دانشمند و نویسندگانی، از این روز به بدی یاد نکرده است. ولی اگر پیرامون نیکویی و فرخندگی این روز بیشتر بنگریم، بن مایه‌های استوار با پیشینه تاریخی بسیاری را می‌یابیم. تنها بدی که می‌توانیم در فرهنگ ایرانی پیرامون شماره سیزده پیدا کنیم، بخش ناپذیری و یا "بد قلق" بودن آن در انگارش (ریاضیات) است. این خود نشانه‌ای از دانش والای ایرانیان و به کارگیری آن در زندگی روزمره است.

فَرَوهر (= روان / فَرَه‌وشی)

فروردین ماه که هنگام جشن و شادمانی است، زمان فرود آمدن فرَوهرها نیز می‌باشد. و تیر روز (سیزدهم) نخستین تیر روز سال می‌باشد. تیر در میان ایرانیان باستان بسیار گرامی بوده و پس از دوازده روز جشن که یادآور دوازده ماه سال است، روز سیزدهم را با رفتن به کنار جوی بارها و باغ و بیابان، جشن نوروز را با شادی به پایان می‌رسانیدند. به گفته امروزی‌ها، خوش پایانی (حسن ختامی) است بر بزرگ‌ترین جشن سال.

فره یا فرا به مانه پیش و "ور" به مانه پوشاندن (= نگهداری کردن و پناه بخشیدن). هرکس پیش از زایش خویش در باور زردشتیان، فروهر و یا "روان" را، در بر دارد و پس از مرگ هم در او خواهد ماند. فروهر دارای دو روان: سَپَنتا مینوی (= روان مقدس و یا خرد و سرشت نیک است)، و انگره مینوی (= روان پلید و یا سرشت و خرد بد) است. در پیکره فروهر تخت جمشید، آن دو نیرو کننده کاری شده است که برخی آن را به نادرست گویای جنگ اهورامزدا با انگ مینو پنداشته‌اند.

جمشید شاه پیشدادی، روز سیزده نوروز را در بیابان سبز و خرم، چادر و خرگاه بر پا می‌کند و بار آم (عام) می‌دهد. چندین سال پیاپی این روند را

(از سعادت) به مانه نیک و فرخنده آورده است. پس از اسلام چون روز سیزدهم همه ماهها را بد شگون می‌دانند، به نادرست سیزدهم جشن نوروز را نیز، بداختر شمرده‌اند. همان‌گونه که پیشینه آغاز جشن نوروز را از زمان جمشید پذیرفته‌اند، پیرامون سیزده‌بدر و افسانه آفرینش آدم چنین آمده است:

افسانه آفرینش ایرانیان کهن

آفرینش در ایران باستان و جُستار نخستین آدم و نخستین شاه و دانستن داستان‌هایی پیرامون کیومرث، دارای ارزش بسیاری است، در اوستا چندین بار از کیومرث سخن به میان آمده و او را نخستین پادشاه و نیز نخستین آدم نامیده است. مَشییا و مَشیانه (آدم و حوا) که دختر و پسر دو قلوی کیومرث بودند، در روز سیزدهم فروردین با هم دُواجین (ازدواج) کردند. در آن زمان آن دو از راه گره زدن دو شاخه مَورد (درختی همیشه سبز و دارای برگ‌هایی خوشبو و گل‌هایی سپید کوچک و خوشبو است)، پایه زناشویی خود را بنیاد نهادند، امروزه نیز دختران و پسران برای آرزوی پیمان زناشویی، نیتی (پارسی عربی گشته نیت) می‌کنند و سبزه گره می‌زنند. این آیین از زمان کیانیان و سپس هخامنشیان برپا شد و تا امروز پایدار مانده است.

افسانه دوازده هزار سال هستی جهان

ایرانیان باستان هستی جهان را در دوره‌های دوازده هزارساله می‌پنداشتند و بر آن بودند که هرچه به پایان دوازده هزار سال نزدیکتر شوند، پلیدیها و برتری آن‌ها بر نیکی‌ها بیشتر می‌گردد، تا اینکه در پایان این دوازده هزارساله رستاخیز (قیامت) برپا می‌شود و جهان از همه بدی‌ها پاک و پالوده می‌گردد. فردای رستاخیز، نخستین روز از هزاره سیزدهم جهان و آغازگر زمانی است جدا از همه ناپاکیها و پلیدی‌ها. از این روی شماره سیزده که نماد آغاز و زایش دوباره جهان است، ارج بسیاری دارد چنانچه سیزده فروردین نشانه آغاز آفرینش جهان، که خود همیشه یادآور رستاخیز بوده است. برخی از مردم خرم‌آباد به جای سیزدهم فروردین، روز چهاردهم را به گردش و شادی می‌روند آن‌ها ۱۳ فروردین را در خانه می‌مانند و آن را "سیزده غریب" می‌نامند.

افسانه باران در روز سیزدهم

در گاه‌شماری (تقویم، سال‌نامه) ایران باستان، سیزدهمین روز از هر ماه، روز تیر نام داشت. این نام، از نام ایزدی به نام تیشتر (Tishtar) و یا "ایزد باران زای" گرفته شده بود که با باران و شادابی پیوند داشت زیرا تیشتر، سرچشمه و ریشه همه آبها، باران و باروری نیز بود. ایزد تیشتر چنان بزرگ بود که هتا (حتی) برایش یک چهره درخشانی در آسمان پدید آوردند که درخشان‌ترین ستاره‌ها بود؛ ستاره‌ای که اخترشناسان آن

انجام می‌دهد که سرانجام این روند در ایران زمین به گونه آیین در می‌آید و ایرانیان از آن پس سیزده‌بدر را بیرون از خانه در کنار چشمه‌سارها و دامن کوه و دشت برگزار می‌کنند.

سیزده‌بدر میان مردم سومر و بابل

از درون‌مایه‌ی سنگ نبشته‌های سومری و بابلی در جنوب عراق، از آن شاید پنج هزار سال پیش، آگاهی یافته‌اند که هم‌سان جشن‌های نوروز و سیزده‌بدر ایرانی، آیین‌های سال نو در سومر با نام "زگموگ" و در بابل با نام "اکیتو"، دوازده روز به درازا می‌کشید. امروز آسوریان و کلدانیان اکیتو را همانند نوروز جشن می‌گیرند. در گذشته سومریان و مردم شهر بزرگ بابل هر روز آن دوازده روز را، جشن ویژه‌ای می‌گرفتند. سرانجام در روز سیزدهم و در آغوش پرهام (پیرامون، طبیعت) جشن بزرگ پایانی را برگزار می‌کردند. بر این پایه، سیزده‌بدر ما دارای پیشینه‌ای دست کم چهارهزار ساله است و شاید هیچ پیوندی با جشن‌های سومریان و بابلیان ندارد. جشن‌های آنان از نخستین روز آپریل آغاز گشته و در روز دوازدهم به پایان می‌رسد.

واژه سیزده‌بدر

برداشت این واژه: "در" به جای "دره و دشت"، واژه به = سوی می‌باشد. مانند اینکه بگوییم "به فروشگاه". پس واژه "سیزده‌بدر" به آرش روز سیزدهم به سوی دره و دشت شدن است که همان بیرون رفتن و در دامن پرهام خوش بودن است.

آنگاره (گمانه، فرضیه) بد شگونی سیزده

تا کنون هیچ دانشمندی بدشگونی سیزده را یاد آور نشده است و نکته همگی آن را، بسیار نیک و فرخنده دانسته‌اند، چنانچه در "آثار الباقیه" نوشته ابوریحان بیرونی، زیجی (جدولی) برای نیک اختر و بد اختر بودن روزها ساخته است که در آن برای سیزدهم نوروز (تیر روز)، واژه "سعد"

- سبزه‌های نوروزی خود را برای گرمای داشت زمین و گیاه، در آغوش زمین می‌کاشتند.

هادی پیرا که (نقل از فصل‌نامه بهار ۱۳۹۸)

دوستان خانه ایران در اینترنت

دوستان خانه ایران در اینترنت هر از گاهی مطالب جالبی را می‌فرستند که حیف است برخی از آنها را با شما هم در میان نگذاریم.

آقای مرتضی روغنی مطلبی در مورد تحول نظام آموزشی در مدارس فنلاند فرستاده‌اند که فوق العاده جالب است و به خصوص می‌تواند به کار دست اندرکاران آموزش و پرورش بیاید:

مهارت فردی در مدارس فنلاند

به منظور پرورش جامعه‌ای پیشرفته و سرآمد، در آموزش برای کودکان ۹-۱۵ سال فنلاند، موارد زیر در نظر گرفته می‌شوند:

- ۱- مهارت درست لباس پوشیدن
- ۲- مهارت درست راه رفتن
- ۳- مهارت خوب حرف زدن
- ۴- مهارت حرف خوب زدن
- ۵- مهارت منظم بودن
- ۶- مهارت شعر خواندن
- ۷- مهارت نقاشی کردن
- ۸- مهارت نوشتن
- ۹- مهارت ترانه و دکلمه خواندن
- ۱۰- مهارت بهداشت
- ۱۱- مهارت کار تیمی
- ۱۲- مهارت انتقاد کردن
- ۱۳- مهارت جرات ورزی و تمرین شجاعت
- ۱۴- مهارت تشخیص درست از نادرست
- ۱۵- مهارت درست غذا خوردن
- ۱۶- مهارت گرہ زدن
- ۱۷- مهارت کار با قیچی و برش زدن
- ۱۸- مهارت سعی در خوش خط بودن
- ۱۹- مهارت شستن اشیا
- ۲۰- مهارت مطالعه
- ۲۱- مهارت مدیریت زمان
- ۲۲- مهارت کنترل خشم

را به گل سرسبد ستاره‌های "خرس بزرگ" و یا دُب اکبر، می‌شمردند. داستان جنگ این ایزد با دیو خشک‌سالی در باور ایرانیان باستان بسیار دل‌انگیز است. نخست دیو خشک‌سالی به هر ترفندی از بارش باران پیش‌گیری می‌کرد، تیشتر به یاری "ایزد باد"، آب‌ها را از زمین برداشت و به آسمان رهنمون کرد. سپس تا ده شبانه روز خود را به گونه مرد جوان بلند بالایی درآورد که توانایی پرواز در آسمان داشت. او توانست که ابرها را به سوی زمین براند و سرانجام بارش باران را پدید آورد. شیوه‌های برگزاری و آیین‌های سیزده‌بدر، سیزدهمین روز فروردین و یا تیشتر روز، آغاز نیمه سال دوم کشاورزی است. مردم ایران برای نیایش و گرمی داشت تیشتر، "ایزد باران زای" و نویدبخش سال نیک، به کشتزارها و مرغزارهای خود می‌رفتند. در زمین تازه روپیده و سرسبز و آکنده از انبوه گل و گیاهان بیابانی، به شادی و ترانه‌سرایی و پای‌کوبی می‌پرداختند. از گردآوری سبزه‌های خوش‌بوی و خوش‌مزه و پختن آش و خوراکی‌های ویژه، خوش می‌گذراندند. بخش دیگری از آیین‌های سیزده‌بدر وابسته به باورهایی است که به گونه‌ای با سرنوشت آدمی در پیوند است. برای نمونه فال گوش ایستادن، فال گیری (به ویژه فال کوزه)، گرہ زدن سبزی و گشودن آن، بخت‌گشایی (که در سمرقند و بخارا رواج دارد) و نمونه‌های پرشمار دیگر در زیر:

- به آب سپردن سبزه سفره نوروزی که نشانه پیشکش دادن به ایزد آب «آناهیتا» است.
- گرہ زدن مرغ‌ها (علف‌ها) برای گواه گرفتن مادر پرهام (طبیعت) در پیوند میان زن و مرد.
- هم‌زوری‌های اسب‌دوانی که یادآور کشمکش ایزد باران و دیو خشک‌سالی است.
- خوردن کاهو و سکنجبین (سرکه انگبین، سرکه و عسل).
- فال گوش ایستادن، فال گیری (به ویژه فال کوزه).
- بازی‌ها و وشتن‌های (رقص‌های) گروهی، آواز و ترانه‌خوانی گروهی.
- گردآوری گیاهان.
- خوراک‌پزی‌های همگانی.
- بادبادک پرانی.
- سوارکاری.
- نمایش‌های شاد، هم‌زوری (مسابقه) جوانان.
- آب‌پاشی و آب‌بازی.
- شادی کردن و خندیدن به نشان فرو ریختن اندیشه‌های پلید و تیره.
- روبوسی، نماد آشتی مادران و پدران ما درگذشته.

۶۰- مهارت ۱۲ و مهارت ۳۱ و مهارت ۳۶

فراگیری و ارتقای این مهارتهای فردی می‌تواند آینده بهتری را برای خودمان و فرزندانمان فراهم آورد و سرآمدی فردی ما را تسهیل نماید.

مرتضی روغنی

از مولانا جلال الدین بلخی (مولانا) هم داستانی از مثنوی معنوی دریافت کردیم که این روزها گویا کاربرد فراوانی دارد:

داستان آسیاب به نوبت از مثنوی

رفت روزی زهدی در آسیاب	آسیبان را صد از دعا عتاب
گفت دانی کیتم من، گفت: نه	گفت نشاسی مرا، ای رویه
این نم، من زهدی عالی مقام	در کوع و در سجودم صبح و شام
ذکر یا قدوس و یا سبح من	برده تلبیش ملائک روح من
متحاب الدعوه ام تنها و بس	عزت ما را ندانند هیچ کس
هر چه خواهم از خدا، آن می‌شود	با نفیرم زنده، بی جان می‌شود
حال بر خیز و به خدمت کن شتاب	گندم آوردم برای آسیاب
زود این گندم درون دلوریز	تا بخوایم از خدا باشی عزیز
آسیبت را کنم کاخی بلند	بر تو پوشانم لباسی از پند
صد غلام و صد کنیز خوبرو	می‌کنم اشب برایت آرزو
آسیبان گفت ای مرد خدا	من کجا و آنچه می‌گویی کجا
چون که عمری را به همت زیرتم	راغب یک کلخ و دبان نیتم
در ارم هر کسی را حرمیت	آسیابم هم، همیشه نوبتیت
نوبت چون شد کنم بار تو باز	خواه مومن باش و خواهی بی نماز

۲۳- مهارت انتقاد پذیری و تحمل حرف مخالف

۲۴- مهارت پژوهش و تحقیق

۲۵- مهارت تشخیص دوست خوب

۲۶- مهارت بازی کردن

۲۷- مهارت غذا پختن

۲۸- مهارت کار با سوزن

۲۹- مهارت تشکر و سپاسگزاری کردن

۳۰- مهارت خوب توجه کردن

۳۱- مهارت تفکر کردن

۳۲- مهارت تفکر خوب داشتن

۳۳- مهارت دوست خوب پیدا کردن

۳۴- مهارت نگهداری دوست خوب

۳۵- مهارت نگهداری لوازم

۳۶- مهارت انتقاد پذیری و نقد شدن

۳۷- مهارت رازدار بودن

۳۸- مهارت برنامه ریزی کردن

۳۹- مهارت گذشت

۴۰- مهارت صبور بودن

۴۱- مهارت حل مساله

۴۲- مهارت نگهداری گیاه و گل

۴۳- مهارت دقت به پیرامون

۴۴- مهارت صادق بودن

۴۵- مهارت وفادار بودن

۴۶- مهارت نوشتن

۴۷- مهارت آینده نگری

۴۸- مهارت تلاش کردن

۴۹- مهارت ناامید نشدن

۵۰- مهارت هدف داشتن

۵۱- مهارت کار با ابزار

۵۲- مهارت کار با کامپیوتر

۵۳- مهارت در فضای مجازی و سایبری

۵۴- مهارت در تصویر ذهنی داشتن

۵۵- مهارت احترام گذاشتن

۵۶- مهارت کم مصرف بودن

۵۷- مهارت بهره گیری از اشیا

۵۸- مهارت مشورت گرفتن

۵۹- مهارت مشورت و همفکری کردن

خانواده تسلیت می‌گوییم و برای ایشان بردباری و شکیبایی آرزو می‌کنیم.

❖ همچنین هموند گرامی آقای بهمن جلالی مادر نازنین‌شان را از دست داده‌اند، که به ایشان نیز تسلیت گفته و خود را در غم ایشان شریک می‌دانیم.

❖ آگاه شدیم که هموند و همکار مهربان‌مان خانم فریده کیان این روزها در سوگ عمومی بزرگوارشان نشستند، به ایشان نیز تسلیت گفته و یاد عمومی تازه درگذشته ایشان را گرامی می‌داریم.

❖ دوست خوب‌مان خانم مهناز چم-حسینی نیز همسر گرامی‌شان را از دست داده‌اند، برای ایشان آرزوی بردباری داریم و خود را در غم ایشان شریک می‌دانیم.

باز زهد کرد فریاد و عتاب
کاسایت بر سرت سازم خراب
بر زمین ریزد بهر بار و برت
یک دعا گویم سخط کرد و نخرت
آسیلان نخته ز دای مرد حق
از چه بر سوده می ریزی عرق
کرد دعاهای تومی سازد مجاب
بادعایی کندم خود را بساب... (مولانا)

آگهی همدردی

❖ ما در خانه ایران پاکدلانه درگذشت پدر ارجمند هموند و همکار گرامی‌مان آقای دکتر فریبرز محمودی را به ایشان و

حمایت از خانه ایران، حمایت از فرهنگ ایران است

خانه ایران سازمانی غیرانتفاعی است که با کمک‌های مالی و فرهنگی ایرانیان مقیم میشیگان کوشش می‌کند فرهنگ ایران و ایرانی را زنده نگاه دارد.

با سپاس از دوستانی که حق عضویت سال 2022 خود را پرداخت کرده‌اند، از سایر دوستان گرامی درخواست می‌کنیم با پرداخت \$25 حق عضویت سالیانه از خانه ایران حمایت کنند و از تخفیف بلیت‌های مراسم نوروزی، مدرسه مجانی و جشن‌ها بهره‌مند شوند.

Membership Renewal

Please send your \$25 membership check to the following address:
PHOM P.O Box: 251002 West Bloomfield, MI 48325

Online membership via PayPal on website:
<https://persiahousemi.wildapricot.org/>

If you have any questions, please contact PHOM at Tel: (248) 403-5605

لطفاً برای درشت‌تر شدن متن روی آن کلیک کنید

Relator

Specializing in:

- Shopping Center
- Restaurant
- Office Building
- Business Opportunity
- Gas Stations

Mike Pirzadeh

Residential & Commercial

Cell: (734) 516-4172

Office: (313) 474-0100

6530 Greenfield Rd.

Dearborn, MI 48126

<https://www.thesignaturegroup.org>

Mike_pirzadeh@hotmail.com

Together, we can do great things

Persian – English Translation

(از سوی همه موسسات به رسمیت شناخته می‌شود.)

ترجمه از فارسی به انگلیسی

و از انگلیسی به فارسی

با بهای مناسب با ما تماس بگیرید.

(248) 403-560

Family Dentistry Mahine Mahajeri D.D.S. M.S.

- Cosmetic and Preventive Dentistry
- Tooth Bonding and Bleaching
- One Hour Whitening
- Crown and Bridges
- Complete and Partial Dentures
- Root Canal and Braces
- Saturday and Evening Appointment
- Over 28 years of Practices

(313) 584-6530

6325 Chase Road. Suite A. Dearborn, MI 48126

MORT'S TAX & ACCOUNTING SERVICES

مرتضی راستگو، با بیش از ۲۰ سال سابقه در امور مالیاتی و حسابداری در آمریکا آماده همکاری با شما می‌باشد.

(تخفیف ویژه برای هموطنان عزیز)

Morteza Rastgoo

313-769-6360 / 248 739-2828

24602 W Warren

Dearborn Heights

taxmort@gmail.com

مدرسه فارسی آنلاین خانه ایران

*THE ADVANTAGES OF BEING BILINGUAL

RECENT STUDIES OF CHILDREN WHO GROW UP IN BILINGUAL SETTINGS REVEAL ADVANTAGES OVER SINGLE LANGUAGE CHILDREN, INCLUDING BOTH INCREASED ATTENTIVE FOCUS AND COGNITION. THE FINDINGS CORRELATE WITH PREFRONTAL CORTEX BRAIN ACTIVITY NETWORKS, WHICH DIRECT THE HIGHEST LEVELS OF THINKING AND AWARENESS. COMPARED TO MONOLINGUALS, THE STUDIES HAVE INDICATED THAT BILINGUAL CHILDREN WITH FIVE TO TEN YEARS OF EXPOSURE AVERAGED HIGHER SCORES IN COGNITIVE PERFORMANCE ON TESTS AND HAD GREATER ATTENTION FOCUS, DISTRACTION RESISTANCE, DECISION-MAKING, JUDGMENT AND RESPONSIVENESS TO FEEDBACK.

Please email us at persiahouseofmichigan@yahoo.com for enrollment in online Persian language classes.

Online PHOM
Persian School

با دودو برهم میهنان گرامی

با آگاهی از همه‌گیری بیماری کوید انجمن سرپرستی خانه ایران همچنان تلاش بر آن دارد تا کلاسهای زبان فارسی همچنان به شیوه آنلاین و با نرم‌افزار زوم ادامه پیدا کند. از دوستانی که با آگاهی از سودبخشی فراگیری دو زبان*، خواهان نام‌نویسی در این کلاسها هستند درخواست می‌کنیم که نام و نام خانوادگی خود و فرزندشان را از طریق ایمیل به خانه ایران بفرستند. لازم است به آگاهی رسانده شود شهریه سالیانه (دو ترم) برای اعضا رایگان و برای دوستان غیر عضو سالیانه ۱۲۰ دلار می‌باشد. حق عضویت سالیانه خانه ایران برای هر عضو ۲۵ دلار است که در هنگام نام‌نویسی قابل پرداخت می‌باشد.

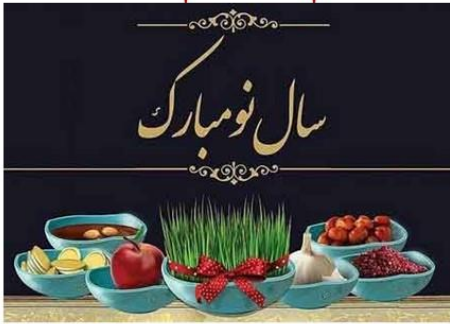
با مروج - انجمن سرپرستی خانه ایران

پاس از پشتیبانان وفادار خانه ایران در سال جدید

دوستان گرامی از بخشنندگی و همدلی شما با اهداف فرهنگی خانه ایران پاکدلانه سپاسگزاری می‌کنیم. خانه ایران همیشه به پشتیبانی باران و هموندان گرامی خود نیاز دارد و بدون کمک‌های مالی و به ویژه مینوی شما دوستان گرامی هرگز نمی‌تواند در راه فرهنگی و انسانی خود کوشا باشد. در اینجا بایسته می‌دانیم از خانم دکتر پوراندخت کیانی، آقای دکتر داریا کیانی، خانم رکسانا دشتی-تهرانی، آقای دکتر رستم بهلوری، آقای کسری زربینیان، آقای فریدون محرابی، آقای دکتر محمود معلمیان، خانم دکتر ناهید صنیعی-یحیائی، کمپانی فایزر و همچنین از آموزگاران فداکار و دوستان گرامی که با یاری همیشگی خود و یا با کمک‌های مالی نیکوکارانه‌شان خانه ایران را پشتیبانی نمودند، پاکدلانه قدردانی کنیم.

با مهر و دوستی
انجمن سرپرستی خانه ایران

هم فال و هم تماشا

سبزه آش و چلوکباب

سبزه‌های زیبا، سنجد، حلوا، ترشی و مریا، شیرینی‌های گوناگون عید، زعفران عالی، سکه، انواع تخم‌مرغ‌های رنگی زیبا و انواع وسایل تزئینی و کارهای دستی اصفهان

خانه ایران تقدیم می‌کند

Persia House of Michigan Presents

بازار نوروزی

Nowruzi Bazar

Sunday, March 13th 2022
1:30 pm – 4:30 pm

Location:

Persian school

St. Stephen's Episcopal Church
5500 N. Adams Rd. Troy, MI

تلفن تماس برای رزرو غرفه فروش
(734) 834 4238- (248) 403 5605

شما هم می‌توانید سفره هفت سین خود را با خرید از این بازار زینت ببخشید. همین طور روزی شاد را همراه با موسیقی و غذا، در کنار هم سپری کنید. همچنین می‌توانید برای رزرو غرفه فروش از طریق تلفن اقدام فرمایید

نوروز
سروز

دوستان و هموندان گرامی، نوروز این جشن باستانی بر همه شما فرخنده باد. در خانه ایران میشیگان همواره کوشش کرده‌ایم که جشن‌های باستانی به ویژه نوروز را با شکوه هر چه بیشتر برگزار کنیم. امسال نیز بر آن بودیم که میزبان شما در چنین گردهمایی بزرگی باشیم. از سویی چشم‌انداز کنسرت آقای شهرام شب پره از ماه ژانویه چنین بود که همه‌گیری در ماه مارس تمام نخواهد شد. از این رو با اینکه تمهیدات قرارداد با هنرمند مردمی، محل برگزاری مراسم در مرکز فورد دیربورن و دیگر مسایل مثل شام ایرانی از قبل اندیشیده شده بود و قراردادهای آن هم بسته شده بود، برای پاسداشت تندرستی هموندان گرامی که برای خانه ایران با ارزش‌ترین اولویت است به ناگزیر جشن نوروزی ما امسال انجام نخواهد شد. لایه همه آگاه هستید که در این چنین مراسم و کنسرت‌هایی همه چیز باید از ماه‌ها قبل مشخص شده باشد. خوشحالیم که خبر دهیم بر آن هستیم که پس از آسودگی از پایان همه‌گیری ویروس کورونا در تابستان امسال جشنی باشکوه برگزار نماییم و شادمانه دیدارها را تازه کنیم. با سپاس از پشتیبانی شما خوبان، امیدواریم در سال نو خورشیدی تندرست، شادکام، بهروز و پیروز باشید.

با مهر و پاکدلی
انجمن سرپرستی خانه ایران